

ĐỨC TIN CÔNG GIÁO TRƯỚC THẢM HỌA ĐỘNG ĐẤT

... Lúc 16 giờ 53 phút chiều ngày thứ ba 12-1-2010, tại nước Haiti, một cuộc động đất với mức độ 7,3 theo thước Richter đã tàn phá kinh hoàng các hạ tầng cơ cấu của thủ đô Port-au-Prince và các thành phố phụ cận. Theo ước tính có khoảng nửa triệu người thiệt mạng và hơn 3 triệu người trực tiếp bị tổn thương vì trận động đất và đang sống trong các trại tạm trú. Sự mất mát nhân mạng và tài sản quá lớn lao. Xin trích dịch chứng từ của tu huynh Francklin (Tiểu Đệ Nhập Thể - Petit Frère de l'Incarnation) về nỗi đau đớn, nhưng nhất là, về Đức Tin Công Giáo khi đối diện với thử thách.

Các bạn thân mến của xứ sở tôi và của toàn thế giới.

Mãi đến hôm nay tôi mới có can đảm cầm bút viết đôi hàng gửi đến quý bạn. Tôi bị suy-sụp, kinh-hoàng, ủ-rũ và tàn-lụi, đó là những từ mà tôi có thể diễn tả. Tôi cảm tạ THIÊN CHÚA cho phép tôi sống trong một thân xác hầu có thể cảm nghiệm niềm đau khôn lường của dân tộc và đất nước Haiti. Tôi đã chứng kiến cảnh tượng hàng trăm hàng ngàn ngôi nhà sụp đổ, người chết nằm la liệt trên khắp các đường phố thủ đô .. Người sống sót thì lang thang mất hồn chạy xuôi chạy ngược như những bóng ma. Họ chạy mà không biết phải chạy về đâu!

Sau cơn động đất, một người bạn rất thân đi bộ khoảng 7 cây số để đến nói với tôi:

- Francklin, tôi không còn nhà cửa!

Nói xong anh chào từ biệt và thêm:

- Tôi đến để nói cho bạn biết duy nhất điều đó!

Rồi anh vội vã quay đi tức khắc .. như thể để trở về nhà! Đúng là anh đang bị thần kinh thác loạn. Và có không biết bao nhiêu người được cơ may sống sót nhưng lại rơi vào thảm cảnh điên cuồng vì bị ngỡ ngàng trước một niềm đau quá bất ngờ và quá rộng lớn. Bạn bè từ các nơi tới tấp gọi đến để chỉ báo cho tôi duy nhất một điều:

- Tôi không còn nhà cửa!

- Các con tôi đã chết!

- Tôi mất một, hai, ba đứa con!

- Tôi mất vợ, mất chồng!

Một người bạn khác gọi tôi để nói:

- Em họ tôi cùng với chồng và các con bị chôn vùi dưới đống gạch của căn nhà bị sụp!

Các hình ảnh kinh hoàng diễn ra trước mắt tôi như một cơn ác mộng. Phải chăng tôi đang sống trong một thế giới hư hư ảo ảo nào đó? Hay đúng là hình ảnh có thật với các biến cố có thật?

Các cơ sở và các nhà thờ của Giáo Hội Công Giáo cũng như các dinh thự công cộng và nhà cửa dân chúng tại thủ đô Port-au-Prince và các thành phố phụ cận bị tàn phá bình địa. Người chết thì nhiều vô số kể, không thể nào đếm cho hết. Đức Tổng Giám Mục thủ đô cùng với không biết bao nhiêu Linh Mục, tu sĩ nam nữ, chủng sinh, giáo dân, giáo sư, sinh viên học sinh cũng thuộc vào số các nạn nhân.

Sự đau khổ tột độ hằn lên các khuôn mặt lặng câm với các đôi mắt thất thần và nụ cười thì tắt lịm trên môi của người Haiti, từng thuộc về một dân tộc vốn được tiếng là nhã nhặn và niềm nở.

... Đối diện với tất cả thảm trạng này, lạy Chúa, Chúa muốn gì đây? Con biết rõ tận cõi thâm sâu lòng con rằng Chúa là THIÊN CHÚA yêu thương chúng con, dựng nên chúng con, cứu độ chúng con, giáo huấn chúng con và sai chúng con ra đi vào thế giới. Con biết Hội Thánh thuộc về Chúa và Chúa yêu Hội Thánh bằng tình yêu vô điều kiện, nhưng-không và vô vị lợi. Chúa là THIÊN CHÚA từ bi và nhân hậu. Đức công bình và lòng thương xót của Chúa bao phủ trên toàn cõi nhân gian. Chúa là Mầu Nhiệm. Ơn lành của Chúa cũng là Mầu Nhiệm. Thế còn cái ác và sự dữ phải chăng cũng là một Mầu Nhiệm?

Con sẽ không bao giờ có thể hiểu được Chúa cũng như các ân lành của Chúa. Nhưng con không mất công tìm hiểu cái sự dữ thần chết bỗng dưng trong phút chốc bất thần đổ ập xuống trên chúng con, giết chết chúng con, hạ nhục chúng con khiến chúng con trở thành người quy lụy van xin. Nhưng vượt trên các nỗi thống khổ này, con biết rằng sự dữ không có tiếng nói cuối cùng. Tình Yêu thì tin tất cả, hiểu tất cả và chấp nhận tất cả. Đức Chúa GIÊSU, Con dấu ái của Chúa, từng phán rằng: "Can đảm lên, Thầy đã thắng thế gian!"

Con cảm tạ Chúa, lạy THIÊN CHÚA của con, về tất cả những gì Chúa thực hiện. Chúng con yêu mến Chúa như Chúa yêu thương chúng con. Cuộc Sống và Tinh Thần chúng con nằm trong tay Chúa.

... "Xin nhớ đến nỗi khốn cùng của con, và cuộc đời con vất vưởng nuốt cay ngậm đắng. Nỗi niềm riêng canh cánh bên lòng, khiến hồn con tiêu hao mòn mỏi. Đây là điều con suy đi gẫm lại, nhờ thế mà con vững dạ cậy trông. Lượng từ bi THIÊN CHÚA đâu đã cạn, lòng thương xót của Ngài mãi không vơi. Sáng nào Ngài cũng ban ân huệ mới. Lòng trung tín của Ngài cao cả biết bao! Con tự nhủ: "THIÊN CHÚA là phần sản nghiệp của con, vì thế nơi Ngài, con trông cậy". THIÊN CHÚA xử tốt với ai tin cậy Ngài, với ai hết lòng tìm kiếm Chúa. Biết thỉnh lặng đợi chờ, đợi chờ ơn cứu độ của THIÊN CHÚA, đó là một điều hay" (Sách Ai Ca 3,19-26).

("Église en Martinique", Revue diocésaine - Bimensuel - 7 Février 2010, n.398, trang 10)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt